

Christian Andreasen, advokatur, var saman við Eyðfinni Jacobsen, advokati, trotabústjóri í Faroe Fish II, sum var dóttirfelag hjá Faroe Seafood. – Tað er mær púra óskiljandi, at teir báðir stóru kreditorarnir ikki royndu at finna eina loysn, heldur enn at taka tað dramatiska stigið at fara í skiftirættin og við tí bara vaksa um tapið, sigur hann.

ÓSKILJANDI HÚSAGANGUR

CHRISTIAN ANDREASEN, ADVOKATUR, IÐ VARÐ ANNAR BÚSTJÓRIN Í TROTABÚNUM EFTIR FAROE FISH II, HELDUR, AT ALT OV LÍTIÐ VARÐ GJÓRT TIL TESS AT FORÐA HÚSAGANGINUM HJÁ FAROE SEAFOOD-SAMTAKINUM. TAÐ SNÚÐI SEG BERT UM EINA TELEFONSAMTALU MILLUM TEIR BÁÐAR HØVUÐSKREDITORARNAR, SO HØVDU TEIR KUNNAÐ TOSA SEG TIL RÆTTIS UM EINA LOYSN, SIGUR ADVOKATURIN

Orð og mynd: Ingolf S. Olsen

Nú tað visir seg, at ríkiligt av pengum eru í trotabúnum eftir Faroe Seafood til at rinda allar lönir og eisini eina hampuliga stóra dividendu – umleið 25 prosent – til teir simplu kreditorarnar, eru tað tey, ið halda, at húsagangurin var óneyðugur.

Ein slík niðurstøða kann tó illa gerast bara við at staðfesta, at trotabúgvíð hevur stórt virði, tí tað var eitt faktum í desember 2010, at felagið ikki longur megnaði sínar figgjarligu skyldur, og høvuðsfiggjarin, Eik Banki, sum tá eisini var eitt trotabúgv, steðgaði kredittveitingini. Tískil slapst ikki undan húsaganginum, sama hvussu høgt virði aktivini í Faroe Seafood-samtakinum høvdu.

ÓSKILJANDI

Men at tað nakrantíð kom har til, var óneyðugt, heldur Christian Andreasen, advokatur, sum stutt eftir, at skiftirætturin staðfesti húsagangin, varð valdur til bústjóra í Faroe Seafood-dótturfelagnum Faroe Fish II, ið átti skipini hjá samtakinum.

– Eg skilti tað ikki tá, og eg skilji tað ikki enn, at tað var hildið vera neyðugt at fara beina kós í skiftirættin, uttan at nøkur verulig roynd varð gjørd at bjarga fyrirkuni, til dømis við einari rekonstruksjón. Har valdaði jú ongin ruðuleiki við nógvum illum kreditorum, ið krevja sítt her og nú, sum støðan annars oftast er, tá tað mest dramatiska stigið, húsagangur, verður tikið. Umframt tey privilegeraðu krøvini, lönar-krøvini, vóru í høvuðsheitum bara tveir

kreditorar, Eik Banki og íslendski Kaupthing Banki. Tað snúði seg bara um eina telefon-samrøðu millum teir báðar, so høvdu teir kunnað tosa seg til rættis um eina loysn. Men vilji var ikki til tað, og hví hann ikki var tað, kann man so bert gita um, sigur Christian Andreasen.

DÝRUR HÚSAGANGUR

Hann vil tó ikki sjálvur alment koma við gitingum, men staðfestir, at konkurs-loysnin altíð er tann dýrasta loysnin.

– Vit advokatar vita av royndum, at ein húsagangur altíð maksimerar tapið, millum annað tí ein rúgva av lönarkrøvum við uppsagnarløn verða effektiv, meðan ein rekonstruksjón minimerar tað. Væl at merkja, um nakar møguleiki er at lívbjarga sær eftir

eina rekonstruksjón. Og tann møguleikn var absolutt til staðar, sigur Christian Andreasen.

Tað sum hendi eftir konkursin var í roynd og veru ein rekonstruksjón, har okkurt var selt frá, og onkur virki lótu aftur, meðan kjarnuvirksemið varð keypt burtur úr trotabúnum og bleiv til Faroe Origin.

– Hesir keyparamarnir vóru eisini á bananum áðrenn húsagangin, og tað er púra óskiljandi, at teir báðir stóru kreditorarnir ikki fóru eftir einari rekonstruksjón eftir hesum leisti, heldur enn beinanvegin at taka eina so dramatiska avgerð at fara í skiftirættin og harvið vaksa um sitt egna tap, sigur Christian Andreasen.